

ROMÂNULU.

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICOLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerantă răspundătorii: M. Calduescu.

Pentru abonare și reclamați se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districte de . . . 152 lei
Șese luni . . . 76 —
Trei luni . . . 38 —

Abonamentele încep la 1 și 16 ale fie-cărui lune.
Ele se fac în districte la corespondința diariului și prin poste.

La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancien comédie, 5; pe trimestru 20 franci.

În Austria la direcțiile postale și la agențiile de abonare, pe trimestru 10 fiorini argintiu valută austriacă.

La eși în toate zilele afară de Luni și a doua zi după Serbătoria.

Abonarea pentru București pe an . . . 128 lei
Șese luni . . . 64 —
Trei luni . . . 32 —
Pe lună . . . 11 —
Unu exemplariu . . . 24 par
Inserțiunile linia de 30 litere . . . 1 leu
Inserțiuni și reclame linia . . . 3 lei

NEVISTA POLITICA.

BUCUREȘTI, 15 Florariu.

Aflăm că s'a dat uă ordonanță, prin care se recunoșce, în sfârșit, și de către guvernă că delictele de presă nu se pot pune în categoria celorlalte delict, lovite de codica noastră penale, și se otărăsce ca Monastirea Văcăreșcii se servescă în viitoriu ca casa de arestă pentru delictele politice. Do și acest drept este unu drept recunoșcut de totă lumea; de și nu s'a făcut această lucrare, dreptă din totă puncturile de privire, de cătă în urma atătoru protestări în facia curții apelative criminale și în presă, suntem siliți, în facia posomoritei și pe deplină întortochiatei situațiuni în care ne aflăm, se mulțămim guvernului ce ne a dat ce era alu nostru, ce nu putea se ne iă, adică osebirea arestațiilor pentru delict de presă de arestații pentru furtisaguri, ucideri, etc. etc. în urma acestei ordonanțe, dd. Albescu și Aricescu au fost transportați astă-zi la Văcărești, unde sperăm că voru fi tratați cum sunt în totă lumea civilisată cei arestați pentru delict de presă.

Cu această ocaziune însă se ne implinim datoria d'a mai aduce aminte publicului, d-lorū legiști ai României — se dice c'avem mulți și forte însemnați — și d-lorū Procurori și Președinți de la curtea de casațiune, că d. Procuratori de lingă curtea apelativă criminală a cerută prin chertăia oficială că d. Aricescu sa se puia, pentru delict de presă, la închisoria preventivă și că cererea sa a fost și este unu fapt implinit. Le mai aducem încă aminte că tot acestu mare Procuratoriu alu guvernului de lingă curtea apel. criminală din București, trâmite adrese ori cui îi place, și-i chiamă „la biuroulu Procuroriei” fără altă espicare de cătă „fîndu trebuincioși”. Astu-felul a chiamată erî pe d. Radu Ionescu, și la „supusă” — acesta este termenul cel elegant și liberal cu care se servese d. C. Borănescu — l'a supusă la interogatoriul pentru scrieri nesupscrise de d. Ionescu, și pentru cari prin urmare nu putea se-lu chiama d. Procuratori, totu atăt, precum nu pôte se chiama, cum mai diserăm și erî, pe d. C. Heraclide, directoriul de la Ministeriul Justiției pentru scrieri ce s'arū publica supuși inițialie C. H. Este daru bine, folositoriul pentru țera ca dd. Procuratori se trecă peste legi cându și cum voru voi, și se nu mai remiata astu-felul nici unu om care se nu fi espus d'a fi rădicat de la lucrările sale și supus de d-lui la ori ce interogatorie și la ori ce aresturi preventive? Astu-felul cere legea? Și dacă ea nu cere astu-felul, pentru ce se nu ne înțelegem toți că cea-a ce se face astă-zi în contra legii în privința d-lorū Aricescu și Radu Ionescu, se va face mâne în privința altora și nsfârșit în privința tutoloru? Și dacă înțelegem pentru ce nu protestăm cei mai mulți, și pentru ce mai cu sémă nu se rădică în favoarea legii vocile

cele mai competiți? Saū voca s'a datu omului numă spre a miorlai lingușiri și talentul pentru a-lu îngropa, cumu dice scriptura, saū pentru a ne servi cu dănsul numă în propriul nostru interesu? În sfârșit noi ne facem datoria d'a protesta nedontenit, chiaru cându romanem singuri; facă cerul ca cei cari tacu ș'alunecă acum ușitru pe ghiacia vieții se nu se descepte mâne căduși cu totu intruă epocă de unde nici uă cange se nu ne mai pôte scote, căci va fi pre tărdu!

Președintele Camerei legislative din Paris, mai nainte d'a se despărți de colegii sei, le-a ținutu unu cuvintu în care între altele a dîșu:

„Unu guvernă fără controlu și fără critică este ca o corabia fără leșt d). Lipsa de contra-dicere orbescă și rătăsece une ori puterea și n'asigură țera. Desbaterile nôstre s'au asicurat mai multu țera de cătă ar fi făcutu uă tăcere amăgitoră.”

Nu este ôre ciudatū a vedē pe amiculu, pe ruda Imperatului Napoleone, pe ducele de Morny, susținându controlulu Camerei în privința guvernului, și dicându că unu guvernă fără controlu, perde ecilibrul și cade peste cap, cumu cade corabia care n'are leșt? Nu este ciudatū a auzi pe celū mai puternic Imperatoriul, p'acela a căruia familia a acoperit de gloriă chiaru națiunea cea mai mindră, cerindū controlulu spre a nu-și perde ecilibrul, cerindū contradicerele, combaterile, spera a nu se orbi și rătăci, și a vedē că guvernul nostru închide Camera, cându voiesce a-lu controla și închide, și încă în Pușcăria și n'arestu preventiv pe d. Aricescu, nu numă fîndu că-lu contra dice, ci fîndu că combate pe cei cari proclamă — și între cari s'a doveditū că este și d. Procuratoriu alu Guvernului C. Borănescu — revoluțiunile bine făcătorie, făcute de guvernă, adică resturnarea Constituțiunii, a Convențiunii, și domnirea unui regime de ordonanțe? Și pentru ce această osebire? Vomū trata în curindū despre această mare cestiune, pân'atunci vomū dice numă că după noi cauza acestei ciudate osebiri, nu pôte fi alta de cătă că unii înțeleg și cei-lalți nu, că unii au cunoscința și sciința speculărilor politice și cei-lalți nu, că unii voru mărirea națiunii și cei-lalți și de voru fi voindū-o n'o înțeleg, că unii în sfârșit au ideie, și ideie mari în capul lor și cei-lalți n'au de cătă aburi, că unii sciū că prin faptele lor au cu dinșii, întfega națiune și cei-lalți presimpțu se vede că sunt singuri.

Vedurăm în No. de, erî însemnetatea cuvintelor rostite în Camera lorilor de ministru lucrărilor străine din Anglita. Elu declară curatū că umanitatea imperatului Rusiloror „n'a făcutu nimic pentru fericirea Poloniei” și esplică, înțeleg, aprobă prin urmare „necrederea ce este în Po-

lonia și Rusia prin sistema tiranică „ce a fost adoptată.” Daily-News, organu alu Lordului Russell dice „că trei-șeci de ani opiniunea publică condamnă adminstrațiunea rusă în Polonia și că cu totă acestea imperatulu Alexandru a amenințatū Warszawa d'a o reduce în cenușă, și Nicolae a făcutu acea-șu amenințare Poloniiei întrege.”

Totu d'ua dată însă Lordulu Russell dice că Anglita nu pôte acum se cêra despărțirea Poloniiei, căci acesta nu se pôte face fără resbelu, resbelu care ar pune în pericul pacea Europei, daru că speră că puterea opiniiunii publice „va sili pe însuși Czarulu a ține sémă de densa.

În totă acestă suntū contradiceri învederate. Spre a areta și mai bine situațiunea, se facem cunoscutū că foiele guvernului franceze, combatū meroe politica englesă, uă ieu în deridere și dicu că Polonia nu se va libera cu vorbele Lorilor, ci cu sabia, și că sabia cea-a nu va fi cea englesă. Ce are daru de gindū se facă guvernul franceze? „Nu se scie ca de pace.” D'ua camu-dată se vorbesce de unu congresu prin care se se reguleze, fiă și provisoriu, cestiunea Polonă.

1863. 30 Priarū.
Domnule Repactore!

Cređū, în interesul publicu, a areta în ce desordine se percepū contribuțiunile personali și acele pentru poduri și șiosele de la sătiani, masa poporului românū. Acea-a ce se face prin cele-lalte părți ale României nu potū afirma; nu cređū însă că sa facă excepțiune din regula generale sătiani aședați în comuna Filipesci de pădure, din districtulu Praova, în care am și eu a mea proprietate; în acestu locu potū afirma că pe două trimestre din anul trecutū cu totă că contribuțiunile s'au implinitu forte regulatū, daru pînă acumu nici uă dovadă, nici uă citanța nu li s'a datū. Păcălabulu a implinitu, a vërsatū banii în casa sub-prefecturei; acosta-i-a înșinatū în casa On. Ministeriului al Finanțelor, și acelora care au numeratū sumele nu li s'a datū nici unu actū, nici uă dovadă că a răspunsu sumele acelea, nici uă bucață din acelu registru a souche care se dice că s'a introdus de uădată cu reformarea ținerii comptabilității, dupe faimosa nouă sistemă.

Pe lingă acestea, în trimestru anulu corinte de Ianuariu, cindū în contra Convențiunii din 1858 s'a ordonatū perceperea pe a treia lună, perceperea pe câte trele lunile s'a făcutu în contra legilor existinți, pentru contribuțiunile de asemenea natură prin dorobanși cari au executatū răspunderea banilor. De la toți acei maiori și căsătoriți sătiani s'a im-

plinitu căle lei 14 și 29 parale de la fiă-care; contribuțiune personale 9 lei; acea-a pentru poduri și șiosele 3 lei; peste acesti 12 lei încă mai multu 2 lei și 29 parale. Cercetându despre acestu escedinte mi s'a răspunsu că unu leu este léfa logofătulu satulu, 20 parale a păcălabulu, 12 parale a raportatoriulu și 37 parale unu prisosu, pentru care mi s'a dîșu că d-lu sub-prefectū respectivū ar fi datū ordine se le întorcă sătianiilor. Ordini însă, d-le Redactoriu, de acelea cari se dau fără ca se se execute. Nici unu sătianū nu scie dacă acele decimū este obligatū se le plătescă menționaților funcționari ai Comunii; dacă este uă impunere legale ori facultativă pentru fiă-care contributori; destulū că ei sătiani prin esecutare de dorobanți (căci încă ei nu au aflatū, că după legea de urmări, dorobanții nu le mai potū turbura vetrele lor) au plătitū fiă-care acesti 2 lei și 29 parale mai multu, din care se dice că 37 parale o se li se întorcă; imulțiți acumu, domnule redactoriu, acesti 2 lei și 29 parale cu 160 sătiani ce se află aședați în această comună și din productulu de 436 lei pentru unu trimestru, ce li s'a luatū mai multu sătianiilor din comuna Filipesci de pădure, rogū pe persoanele competiți a mi dovedi că este suma bine dată pentru funcționarii comunii și că este aceia care abusiv li s'a luatū. Eu unulu m'amū munitū se descoperū lumina în acestu abisū și n'am fostū în stare.

Asemeni abusuri, domnule redactoriu, cându chiaru nu se voru fi urmatū și în cele-lalte comuni ale României, puteți fi sigurū că în Filipesci de pădure s'au comisū și cu prisosu. Dar unde s'a vërsatū asemeni sume, unde se trecū acesti bani între recetele Statulu?! Nici în acelu ilegalu bugetū decretatū de părint-sculu nostru guvernū de ađi, nu se vedū alocate asemeni sume.

Domnule Redactoriu, se vë mai adaugū că de la holtei în trimestrul lui Ianuariu li s'a luatū uădată câte 4 lei și 2 parale și acumu câte-va zile, imi spunea unii că li s'a mai cerutū de păcălabū încă câte 6 lei și 30 parale, ceia ce ar face, de'i va fi luatū, 10 lei și 22 parale, erū nu 7 lei și 20 parale, precumū legalmente ar fi guvernul în dreptū se implinescă, cându Camera Legislativă, represintante legale a țarii, ar fi datū bugetele acestui guvernū anti-constituționale, care nu ține în sémă nici voturile Camerei, nici art. 25 alu Convențiunii, nici opiniunea publică.

toriu, este în acea-șu desordine ca și ministeriul de Financie; implinesce de la sătiani cătū îi place saū, după curmū imi dicea, cătū i se ordina; din contribuțiunea sătianiilor plătesce contribuțiunea fonđiară pentru mine proprietariul care me opui d'a plăti unu guvernū carui-a i s'a refusatū bugetele de Adunare; păcălabulū imi dicea că da de la sine, din propria lui avere; daru de unde are această avere, și de cându unu sătianū este datoriu a plăti și datoria proprietariului?! . . . sciti, d-le Redactoriu, că cea mai mare parte dintro sătiani, în condițiunile cari suntū ađi, d'abia printr'ua muncă forte oboșitoră potū întreține esistența familiilor lor. Am însemnatū, domnule Redactoriu, ceia ce plătescū ađi sătiani din această comune Filipesci de pădure în fiă-care trimestru, și rogū pe guvernū ca încă într'acestu punctū se asculte presa și se îndrepteze asemeni abusuri.

Contribuțiunea personale 9 lei	
Poduri și șiosele	3 „
Raportatoriulū	12 p.
Păcălabulū	10 „
Logofătulū Satulu	1 „
Alu 2-lea raportat. călare 2 „	5 „
Candidatulu scôlei	20 „
Strejariulū	13 „
Ajutoriu dorobanțulu	11 „
Paracliserulu	15 „
Pentru unu trimestru	16 16

Sciti, domnule Redactoriu, că în lei 36 ai contribuțiunii, întră plata pentru scôle, pentru spitalū, și pentru îmbrăcăminte dorobanțulu. Vedū acumū că peste 36 lei, după legea sancționată de guvernū, se mai adaugă între sumele ce răspundū sătiani și alte 33 parale pe trimestru, afară din cele-lalte sume care nu sciū pînă la ce gradū, guvernul pôte tolera implinirea lor. Cređū că ar trebui că Monitorulū oficiale se vorbescă în această cestiune pentru luminarea sătianiilor și a opiniiunii publice.

După tôte aceste fapte relatate fiă-mi permisū, d-le Redactoriu, a întreba, unde o se ajungemū cu atătea anomalie, cu atătea desordine? Scôlele comunale suntū clădite daru staū închise cu toți banii ce fie care sătianū plătesce candidatulu comunii.

Facă cerulū ca guvernul se iē nota de cele ce mi-amū permisū a-i pune în vedere prin organulū presei și se între cătū mai curindū pe calea legale, ca astu-felul puterea legislativă și esecutivă, dânduși sinceramente unu concursū leale de care au împreună trebuința, se organizeze această frumoșă și imbilgiugatū țera.

Primiți, d-le Redactore, încredințarea osebitei stime ce ve portū.
Antoniu I. Arion.

Curtea Apelativă Criminală.

Președința d-lui A. Florescu.

Judecători DD. Dimancea, S. Zissu, P. Teulescu, Grig. Lahovari, Costache Crețeanu, R. Manolescu. Procurator C. Borănescu

Procesul de Presă intentat d-lui C. Aricescu.

(Vezi No. de ieri.)

Pledoria d-lui G. Petrescu.

Domnilor, după lunga și frumoasă pledorie a onoratului meu colegu, d. Rosetti, nu mi rămâne, domnilor, decât să atingă câte-va puncturi care au scăpat din vedere, însemnatul oratoriu!

Fie-mi însă permis să stabilesc un principiu, mai înainte de toate. În procesele de presă avocatul, în fața cu lacunole legislației noastre, are două mari datorii: cea dintâi a lua rolul și județul de fapt, și juriului; cea de a doua a pătrunde cât se poate mai mult în spiritul autorea acuzat.

Studiul atentiv ce am făcut articolului incriminat, m'au convins că onorabilul meu client, d. Aricescu, n'a avut altă scop decât să emite teorii ce, natural, fac parte de domeniul politic. Dreptul aceia, domnilor, și pledoria mea nu va fi urdită de cât erăși în acel sens, — cu deosebire numai că nu voi discuta de cât numai părțile acelea din recursitorul ministeriului public care său trecut lăsat. Voi începe, domnilor, acolo unde ministeriul public a sfârșit. Acestui auditoriu inteligent care așteaptă cu atâta impaciță rezultatul debaterilor noastre, fiind că poziția d-lui Aricescu e interesată, acestui auditoriu, dicit, păstrădă în memoria lui expresiunile de „licența presii” expresiune cu care său tacat teoria politică a d-lui Aricescu. Ați observat, onorabili migistrați, că ministeriul public său multumit numai de a pune în balancia acușării această expresiune, fără însă să ne arate criteriul ce există între libertatea presii și licența ei, după cum său denumit-o. Dan, ceia ce ministeriul public său lăsat necaracterizat, me voi săi eu ca să completă ideia sa; nu însă, ca să indică această linie de demarcație, dera ca să demonstreze că acolo unde o comparație nu este putincioasă, acolo există numai nedefinitul. Prin urmare, ideea vagă și lipsită de orice semnificație. Expresiunea de licență are a sa, însemnată numai în domeniul faptelor; de loc în materie de presă, când expresiunile său totă cuviința și când nu vatămă nici bunele moravuri nici ecitața. Dacă-mi tolerați puțin pedantismu, ve voi duce autorității cari vor da totă țaria lor în privința celorlă dize pînă aci. Astu-felu, domnilor, reșumit juriconsultul Filangieri, Pastoret, Becaria, afirmu, pozitiv că în domeniul moralu precum în materie de presă distincția între „libertate și licență” este imposibilă. Juriconsultul electic cari său desecat puterile spre a putea într'unu modu sigur a areta deosebire între dreptu și nedreptu, său vedutu constrinși a declara slăbiciunea lor când său voit să indice criteriul între libertate și licență, când este vorba de domeniul morale. Deci, când ministeriul public său aruncat licența asupra articolului d-lui Aricescu — acestu cap de acuzare nu se poate considera de cât ca o aserțiune, de vreme ce nu se poate încă odată constată o comparație între licență și libertate; de vreme ce domnia este pentru libertatea presii.

Ministeriul public său defiat pe domnul Aricescu ca săi potă proba legalmente călcările de legi săvirșite de către guvern. Dar a cere asemenea dovezi în materie de presă este

a cere imposibilul. În adevăr din combinația art. 62 și 63 legea presii, două ipoteze sunt putinciose.

1. Admișiunea dovedilor „în contra singurilor funcționari publici” (art. 62 alin. 1-ia.)

2. Său cându nu este vorba de funcționari publici — „respingerea oricărui dovede spre statornicirea faptelor imputate” (art. 63.)

Celu de întâi articole nu potă fi aplicabile pentru cuvintul că funcționari despre cari său vorbitu clientul meu, sunt funcționari justiciabili numai de curtea de Casare. Așa dera art. 62 nu'i concerne. Prin urmare doyda cerută de ministeriul publicu nu este posibilă a se da.

Celu d'altu doilea articlu prescrie într'unu modu expresiv că doyda testimonială nu este admisă (art. 63.)

Deci, a cere administrarea dovedilor în materie de presă, afara de casul prevedutu excepționalu în art. 62 este a cere imposibilul.

Este unu altu punctu care său scapat din vedere onoratului meu colegu ca să respundă la unu altu cap de acuzare. Ministeriul publicu acuză pe d. Aricescu pentru că a disu în articolu său că există guvernul personal. Insa fie-mi permis a responde d-lui procuror că de vreme ce domnia sa său negat constițiunea noastră, prin această său afirmat guvernul personalu.

Fie-mi permis, domnilor, acum a ve spune că traducțiunea ce său făcutu ministeriul publicu expresiunii „Vox populi, vox Dei” — nu este după mine cea adevărată. — Vocia poporului nu este după cum său disu domnul procuror *Urgia lui Dumneșu*. Eu dicit că vocia poporului este vocia lui Dumneșu, adică Libertatea, Egalitatea și frăția!

Nu mi rămâne acum decât puțin de disu ca să terminu. Clientul meu este acuzat pentru unu delictu de presă. — Insa, domnilor, domnia-vostă cunoșceți mai bine de cât mine că unu delictu fiindu o infracțiune legi sociale, una din condițiunile indispensabile pentru existența sa este intențiunea. Nu uitați, domnilor, că delictu de presă este unu delictu intenționale. Deci, este de datoria ministeriului publicu ca se facă învederat intențiunea autorului. Pentru mine, domnilor, articlu d-lui Aricescu, dupe cum v'am aratat încă de la începutu, n'are altă țintă de cât a emite unu sistem.

Nimeni, domnilor, nu se potă condamna pentru niște teorii care nu sunt forte lesne de înțelesu.

Sunt convinsu dera că verdictul d-vostre nu potă fi altu de cât acuitarea celui mai onorabile bărbat!

În urma acestui pledorii, aperiatoriu interpellat pe d. Procuror ce potă responde la argumentările sale, d. Procuror său disu că va cuvintă fără însemnatate, eru la dilema ce i să pusu de d. Petrescu a declarat că n'are nimeni de preintimpatu.

Pledoria d-lui Atanasiu.

Domnilor, ascultându dezvoltarea acușării d-lui Procuror, am simțit acea plăcere său se dicitu mai bine acea multămire, pe care potă căpata unu auditoriu, cindu ascultă pe unu profesor pe catedră facind analiza gramaticală său logică unei opere, cercetind, dacă reflesionile coprinse întrinse sunt adevărate, sunt juste, său dacă se aplică bine la obiectul de care este vorba și să munceste a areta că redactorul acei opere, nici eleganță are, în expresiuni, nici armonie în idei, nici v'unu fundamentu în alegațiunile sale, deși alminterea arată un mare energiă și căldură în compoziția sa, cu alte cuvinte neînțelegi asupra tărîmulu științel, și ne arată pe autorul nostru că ar fi încă înepțu

incapace spre a face o lucrare ce ar fi mai presu de totă censura.

Iată de ce felu este multumirea ce ne a inspirat ascultarea acușării, temere însă nu ne-a inspirat, nici una, temerea ce se descăpă în inima auditorului din darea pe față a unu delictu său a delictelor în cestiune, vorbirea d-lui Procuror său ocupat de ori ce altu obiectu, mai mult de citu a ne arata ce este dupe lege unu atacu personalu, ce felu se sevirsasce delictulu de a atăta ura în contra guvernului și prin ce mijloce potă fi unu guvern defăimat și calomniat. Delictu daru aceste nevădindule realitate, nevădind parolele autorului acuzat, corespundătoare cu natura lor, n'am putut concepe nici un temere despre sorta sa, și tocmai acestu sentimentu este semnul la care se recunoșce gravitatea și justiția unei acușări cându această temere se descăpă în inima auditorului ca unu efectu al dezvoltării discursului incriminat. Temerea aceea descăpă și geniul oratorului și inspiră căldura ce se arată la uă apărare, ea i animă expresiunea, comandă gestulu și face a declama spre a inspira judecătorului acea convicție de care elu este pătrunsu; ca unu ce am rămas în starea liniscită a sufletului meu nu veți audi de citu o calmă și blândă dezvoltare a ideilor mele, de spre ce ce este unu delictu de presă său delictu în cestiune.

Ce este obiectul acușării de astăzi? unu articlu politicu coprinu în diariulu Reforma despre mersul administrativ al guvernului, onor. Procuror vede într'insulu existența a trei delictu: 1. unu atacu în contra personi Domnitorului, unei provocațiuni de ură în contra guvernului și în fine o defăimare și calomnie în privința legalității conduitei sale, luind d. Procuror diferite periode din acel articlu și izolându-le de totulu lui și de spiritulu ce domina într'insulu de la începutu pînă la sfirșitu; crede că a aflat în sensulu acelor parole existența acestor trei delictu, însă aicea stă greșela d-lui Procuror că a voit să-i explice sensulu și duhulu celui articlu separat de circumstanțele politice de astăzi ale societății noastre, de aceea noi credem că uă datorie a noastră, mai înainte de a intra în luptă, se ve punem sub vedere starea lucrurilor sub influința căria acestu articlu a fostu conceput și scris de autorulu său.

În toate Statele Constituționale acordulu său armonia între puterea executivă și legislativă este o trebuință obștescă, este o condițiune necesară a feticii publice. Acestu acordu la sesiunea din urmă n'a putut fi menținut, uă opozițiune viguroasă său declarat în citu ea se devie o majoritate, și mai înainte d'a se declara definitiv acestu rezultat. Terminulu sesiunii espiră fără d'a se vota și luaviința bugetulu Ministeriulu, preferă în locu d'a demisiona său închidă sesiunea camerei, a cărei efectu a fostu de a se face demonstrațiunile pe care am vedutu, și impotivirile la plata contribuțiilor. Iată circumstanțele politice de ce felu sunt și la care se raportă articolu incriminat, provocat încă și de licența presii ministerială, și respingerea la atacul presii ministeriale care a calificat opozițiunea de o coalițiune monstruoasă, este legitim și conformu principiilor constituțiunii. Întreb daru, este această stare anormală său nu? aici nimeni nu crede ca să arate așa de puțină cunoștință a regimulu parlamentar și constituționalu în citu se voiască a se pune în contradicție cu societatea întregă și chiaru cu sine, de primiți daru că starea actuală este anormală atunci d-nu Aricescu se află în dreptulu său.

Elu se află din preună cu majori-

tea Camerii, cu majoritatea națiunii, iar de calificat această stare ca una normală atunci vă atășiați la părerea minorității, atunci susțineți interesulu unui partit (și acesta eu nu potă presupune de d-v., căci autoritatea judiciară, această a treia putere în statu mai pre susu fiindu de pasiunile numite de unu ambițioșe și de alții fatale și depărtate de ciocnirile politice din care acese ori nascu pismași, trebuie să stea în mijlocu ca unu scut alu inocinței și unu scut alu necăzului alu edificiulu socialu). Atunci numai dicitu inocența d-lui Aricescu potă se afla în periclu și condamnarea lui adusă ca uă jertfă spre susținerea intereselor unui partit, care însă ca o injustiție flagrantă va resuna în totă întinderea Principatelor și va avea consecințe mai mult dururoșe de citu sprijinirea intereselor unui partit. Eu, d-lor, nu me temu că maniera d-stră de a vedea, de a aprea poziția țerei nu se acordă cu realitatea, de aceea pînă de confiență în nepărtinirea d-vostă urmedu dezvoltarea ideilor mele.

Nu este în destulu, d-lor, a avea sub ochii noștri această poziție politică, ci trebuie se luăm în considerare și misiunea ce conformu cu constituțiunea, are în statu opozițiunea și presă, această a patra numită putere morală în statele constituționale. Opoziția, d-lor, este unu principiu de viață fără dinsa legalitatea actelor unu guvern ar reminea totu d'a unu în întunericu, talentele oratorii nedesvoltate și plenitudinea luminelor trebuințioșe a se aduce guvernulu și Statulu, mereu în lipsă. Ea potă fi asemănată cu unu bărbat gelosu de soția sa care nu iartă pe unu altu săi sărute mână, fie și în mănucă; astu-felu, este ea gelosă în privința acelor care dorescu a veni la putere, nu suferă pe ori cine; cere să se afle la dânsii o superioritate întru toate, precum este și postul Ministeriulu, care ca cugetulu lor să fie totu d'una sinceru, morala nepătată, și faptele totu d'una legale, și spre a da această pe față atăta mereu dispu să intră în luptă. Vedeti ce se face astă-zi în Anglia. În această vechie vatră a libertăților constituționale. Ce chăsiune mai drăpă, mai legale decât aceea, acedări insulilor Ionice la Statulu Elinescu, și cu toate aceste opoziția acolo a atacat cu vigore și această cugetare a Ministeriulu și eu crede că acel atacu său făcutu nu pentru că eu nu era convins de justiția acestei fapte, ci numai ca să nu calce principiulu că toate actele Ministeriulu trebuie a fi consacrate, spre a ne pătrunde de legalitatea și de utilitatea lor. Opoziția însă astă-zi la noi compusă din majoritate se află în mai mare dreptu de cât de obicei a combata cu vigore actele Ministeriulu și a cere restaurarea stării normale și spre această miculu și legalulu ei mijlocu este presa; iată dar suptu ce influință a circumstanțelor, după care necesitate a trebuințelor societății, acestu articlu politicu a esit în lumină în diariulu Reforma.

Insa pentru că unu atacu său făcutu guvernulu, nu urmedă ca respingulu se fie o acușare și o traducere înaintea grilajulu curții, o justificare judiciară, ecidistă presa Ministeriulu cu înlesniri și mijloce mai superioșe, cu oprejuțiune totu d'una că cea-a ce coprinde este oficialu, este unu adevăru. Prin ea urmădă a se justifica, și a hrăni lupta combatind ideile iarăși cu idei, înlocuind principiile cu alte principii și demonstrind legalitatea procedurii sau basinduse pe regulă că pentru dânsulu salutulu poporulu este o lege supremă și că în folosulu lui face totulu.

Ministeriulu publicu dar neaștep-

tându a vedea această luptă a presi întreprins prin presă și grăbindu-se a cere condamnarea a autorulu, să a ceru însuși, prin modul cu care și a dezvoltat argumentele, în cea mai grea pozițiune, să fie în contra-dicție cu constiința publică, cu sentimentulu generalu și cu realitatea lucrurilor; ocupat a desvolta în puține periode sensulu reflecțiilor ale autorulu și a trage de acolo concluziuni după plăcere, a uitat a ecamina mai înainte în totalitate spiritulu celui articlu și a compara de este în congruență cu constituțiunea țerei, de este numai o emanațiune a principiilor fundamentale coprinse într'insa și de are de fundamentu o tactică ce se urmădă suptu regimulu constituționalu și apoi se vie la cercetarea cestiunii, aceia de se potă afla într'insulu vr'o culpă, de i se va putea atribui unu cugetu resturnatoru său revoluționar. O altă deosebire esențială era datoru Ministeriulu Publicu se facă în acușarea sa; adică cea-a a reflecțiilor pe care autorulu atribuie minorității (ca să nu dicitu guvernulu) că are, și că cugătesă, a realisa spre a se menține la putere, și a reflecțiilor autorulu, prin care combatind pe acelea, le demonștră de contrariu constituțiunii și interesulu obștescu, această deosebire dar fi făcutu acușarea, să ar fi petrusu că în acele frase în care a crede că intimpina spaima și groza nu se coprinde de cât unu limbajiu pe care dreptulu și legea și interesulu Naționalu, a autoritată asfelu forța expresiunii respingătoare rului cu care autorulu presupune societatea americană, nu să ar fi părut unu atacu ci o apărare a autorulu de acțiune. Daru din contra acușarea fără să ne dea o idee a adevărată natură a delictelor ce susține că să ar fi comis, fără a pune suptu vederelu nostre elemente constitutive acelor delictu, loculu unde ele ecidistă, a combătu reflecțiunile autorulu prin alte reflecțiuni înțelegind totu contrariu de cea-a de autorulu a voit să dicit. Acestu dar contrarietate în ideile și cugetările autorulu, această lipsă totală și pînă la umbra acelor delictu, venim noi acum să dezvoltăm intrând mai de aproape în cerbetarea materii spirituale de care se compune actuala acușare.

Trei delictu ne a desfășurat d-lu Procuror în dezvoltarea articolulu politicu, și aici ni se presintă de sine o reflecțiune. Este ore cu puțină a se afla grămadite trei delictu de o natură așa de diferite între sine, într'unu articlu alu căruia spiritulu este unulu, a le căria concluziuni țintedă la unulu și același scopu, adică la schimbarea Ministeriulu; se potă primi ca să o asemenea circumstanță autorulu a putut crede de convenabilu a ataca și persoana Domnului de la care se așteptă dorita îndreptare? Dar lasă să vedem mai înainte în ce parole și în ce expresiuni acușatorulu susține că să ar coprinde acestu delictu de atacu personalu în contra Domnitorulu, după Art. 45 din legiunea Presii.

Parolele ce dupe d. Procuror ar constitui acel delictu sunt, mențiunea ce se face de guvernul personalu, esemplu lui Carol alu X-a și proverbulu de prea tiridiu ca o aluziune la Persoana Domnitorulu.

Ori cine potă prevedea citu este de greșită acușarea resemată pe aceste elemente. Și putem afirma că de și câte trele șefuri de acușări sunt asemenea de ușore și lesne a le dobori existența, însă a delictulu de atacu se doboră fără multă întindere de cuvintu, este în destulu a a defineia lui, și a face de a cădea acușarea. Multă vorbă a făcutu d-lu Procuror despre înțelesulu cuvintulu per-

1. Scienza de la legislazione.

2. Lois penales.

3. Dei delitti e delle pene.

sonalul la care D. Rosetti i-a răspunsă foarte nemerit; însă noi observăm, să poze presupune cineva de atacat sau ofensat prin tr'ua d'icere a căria însemnare este așa de contraversată și întunecose, se poze deștepta în înțelesul Publicului ideia unui atacu ea se fie și înrealitate acela ofensat din cauza disprețului ce pentru d'insul s'ar deștepta în opiniunile cititorilor? Nu-Domnilor! sensul cuvintului ofensiv trebuie să fiă îndată și în unanimitate de toți într'unul și același fel înțeles, și aicea am văzut că d-lu Procuror chiar s'a aflat în indoială și anevoință cum se justifice interpretarea ce a făcutu, daru cu acestu metot deșteptăm noi în spiritul publicului, ideia atacului, iar nu parorile acelu articolu, și fapta altuia nu se poze imputa mie.

Atacu d-lorū nu este o reflecție sau o censură despre tendința unor persoane a se menține la putere, atacu este expresiunea unor cuvinte prin care se atribuie cuiva o calitate rea, unul sau mai multe viciuri care le espune la disprețul Publicului și i' pricinuesc mihnire sufletescă. Se poze atribui acelor cuvinte această putere? Nu d-lorū, cu plăcere ași fi adus ecemple din istorie și din filologie de cea ce este în realitate un atacu în contra persoanei, însă n'am putu fi pregătitu pentru acestu și din cauza suferinții mele acunū nu'mi aducū amintu. Mă mărginesc numai a vă raporta unu asemenea esemplu din oda Poetului Naționalu Fundescu la Grecia unde se exprimă astufel: în privința fostului Rege Othon

„Regele ce nu e în stare unu poporū se guvernese
N'are neredere în sine este slabū, este mișelū.

Aici cuvintul mișelū (să lăsămū aprecierea celorlalte parole neatinse) cuvintul d'isū mișelū este unu atacu căci elū atribuie lui Othon o calitate proastă, disprețuitoare pentru d'insul, pe care d. Fundescu s'a imputernicitu din evenimentele petrecute în Grecia ca să i o atribuie. — Esistă vr'o asemănare între modulū acestu de a ataca cu acele parole menționate de d. Procurorū? nu d-lorū, întâ darū că este adevērū ceia ce amū sustinutū că șefulū acestu alu acusațiunii, cade îndată ce vomū cunōsce caracterulū celū adevērātū alu atacurilor.

Asemenea putemū dice și înprivința alusiunilor despre care ne au întreținutū așa de multū d. Procuratorū Alusiunile, nu suntū de citū unu felū de pilduire, ele surlū modulū celū mai nobilū de a apropia adevērulū la urechile Stăpēirei. Nu mă voiū ocupa cu ecemple din antichitate, însă o alusiune fiindū că se aplică la tōte cazurile de o asemenea natură nu se poze considera că are unu sensu determinatū și aplicatū la o singurā persoană ca să fiă consideratā ca o injurie, aici parola sau pilduirea se aplică asemenea și la d-ni Ministrii ce slujesc pe unu Principe precumū aș slujitū acea pe Carolū și alți pe altū. Asemănarea se poze aplica și Principelū ce se încredințedă la asemenea bărbați, însă conclusia de a atrage din mențiunea unu evenimentu istoricū înființarea unu delictu, este așa de arbitrarā în cătū primirea ei va fi echivalentă cu o adevērātă interdicție a libertății parolē.

După aceste, d-lorū, trecemū la dezvoltarea șefului alu doilea, alu violațiunii sau alu călcării art. 48 din lege, prin care se penesă acela ce aștū ura în contra guvernului.

Parola prin care se află acest efectū, suntū: unde este la noi respectul legii?

Guvernulū justifică, prin conduita sa, Guvernulū personalū Romnului răbdă. apoi devine leu.

Din tăgăduire darū a respectului către legi d. procurorū a trasū conclusiunea că poporul se va coprinde de atăta mihnire în cătū să se ecălțede până la o ură în contra Guvernului, și declamindū în contra d-lui Aricescu a cerutū se dea pe față ecălările legilorū. D-nu Rosetti, după ce a făcutū o intinsă și elocuentă respingere, a priimitū provocățiunea de a pune suptū vedere mai multe casuri la care legea s'a violatū, începindū de la violațiunea Constituțiunii în privința contribuțiunilor ce se stringū fără budgetū, înterupe, mijlocesce, și Curtea declară pentru că obiectulū procesului nu suntū faptele guvernului, nici elū să judecā astāqi, dovada despre călcări nu se poze priimit.

D. Rosetti s'a aflatū aici în dreptulū seu, acusația ia pusū ca o condiție; dovedeste călcările și atunci d. Aricescu rămine neatinsū.

Interdicția de a dovedi este însă condamnățiunea a acusațiunii, pentru unu adevērū poze cine-va fi supusū la vr'o penalitate? dar, și 'n adevērū dovada este cu totulū de prisosū, căci cuvintele aici se raportā la starea generală a lucrurilor la evenimentele cunoscute de obste, și urma ca d. procurorū să nu se mărginescā numai la o negare. Ci d-lui se contra dovedescā pasa legilorū care este unu faptū pozitivū priimitorū de dovadă și să o producā prin jurnalele Ministeriale, prin foaia oficială în care se coprinde ordonanțele și decretele lāsate pe dispozițiunile constituțiunii, se ne producā în fine această dovadă prin invocarea constiinți publicului, căci cea ce este de opste cunōscutū chiarū dupe regulile dreptului nu este obiectū de dovadă; însă, d-lorū, noi sustinemū că o declarațiune de felulū acestu nu are puterea magică de a umplea cu ură animile cetățenilor în contra guvernului. De obicei ori cine, s'au a perdutū o judecată, snū s'a văzutū datū afarā din funcție sau pentru ori ce altă contrarietate, strigā totū d'auna; Injustiție și declamā, respectulū legilorū numai ecălțat, acesta este un modū de consolățiune de a-și versa necezulū pentru o faptū suferită și consideratā de o injustiție. Și acesta se face de obiceiū la tōte statele și eu nu știū dacă d-lu Procurorū stăruesto cu serioșitate la pretenția d-lui dacă se crede imputernicit a ne afirma că atātū înramulū judiciarū, Administrativū, ect. ect. n'amijlocitū nici unu felū de călcare de lege și prosperitatea societății crescută. Cum darū d-lui a crezutū că printr'o declamațiune asemenea s'arū putea aștū ura, și ura în contra guvernului, iarū nu în contra aceluia ce a săvârșitū injustiția? Nu d-lorū! ura după art. 43 însemnēdā altū ceva, presupune alte împrejurări, căci d'icerea guvernū are o îndoită însemnare: 1-în coprinde așdămintele, organismulū soțialū, sau în felulū constituțiunii; 2- coprinde persoanele cărora puterea le este încredințatā, se deosebescē darū și ura după această devisiune, și altū ceva este se provoci ura în contra formi guvernului, altū ceva, în contra persoanelorū, și acea lege interdicē și peneadā ura aștātā în contra formi guvernului, căci ea poze fi unu efectū alu amăgiri și ale înșelăciunii subū dezvoltarea perspectivei unu viitoru fericit, și ameliorării poziții naționale, iar ura în contra persoanelorū este totū d'auna unu efectū unci conduite nedemne și nelegale și are caracterulū nu de ură ci de meprisū.

Forma Statulū nostru este monarșica constituțională, coprinde darū ceva acție, incriminatū că după această formă națiunea nu va putea să prospere? din contra elu reclamā păstrarea religioasă a acestui regimū.

Forțe darū, greșitā este acusațiunea cindū pretinde că d. Aricescu a

violatū acea lege prin art. său politicū. Din contra, d'icemū iarēși că pe cătū se atinge de ura în contra persoanelorū, rivalitățile în statulū constituțional suntū chiarū de lege tolerate ca unu efectū alu ambiții și emulațiunii, și unde suntū rivalități și ataculū mijlocesce în contra persoanelorū nu spre ale face unu obiectū alu uri poporului, ci spre ale deconsidera cindū conduita lorū ne dā această apucătură, serviciulū publicū domnilorū! adică funcțiunile, s'a creatū, și se acordā cetățenulū în interesulū societății iarū nu în alū său propriū, de acea elū trebuie se aibā calitățile necesare, sciință, probitate, diligență, blindețe, afabilitate pătrundere. O! linguescū în adevērū mulți postulū de ministru, darū s'n gānditū ore cu cite îngrijiri și dificultăți acestū postū este înconjuratū? cu cătū unu postū este mai înaltū, cu atāta se cere superioritate mai mare, ai se ordoni tutulorū, îi trebuie darū atātū sciințele relative cătū și cunōștința caracterulū omenilorū și o mare energie cu care natura n'a înștrātū pe toți.

Iată misterulū descoperitū, pentru ce amū vețutū în pușin ani multe schimbări de ministere, schimbarea adevēa a ministerelorū nu este unu prejudiciū pentru Tronū, ci este unu remediiu pe care elū este datorū să aducā în folosulū comunū cāndū cei ce suntū la putere nu se bucurā de opiniunea publică, și eu crețū că numai printr'o severā inspecțiune aconduitei funcționarilorū, respectulū legilorū va fi întemeiatū.

Poze darū ministerulū publicū a ne mânia cu reson, de ce aceste rivalități nū încetēsā, ca persoanele actuale, să și conserve puterea și asemenea până într'atātā în cătū în ori ce cuvintū, în ori ce frase se yađā o provocățiune la ură? darū această pretenție este în contra regimului constituționalū după care ori cine este în dreptū a-și manifesta opiniunea sa despre capacitatea, zelulū și legalitatea conduitei funcționarilorū, și cine uđā de unu dreptū nici odatā nu oomite unu delictū, desavantajulū provine atunci din elemente proprii alū individualității funcționarului.

Darū nu, domnilorū, reulū în privința acestu este imaginar, este fără realitate, stā numai în opiniunile și afecțiunile funcționarului celū ce nu tolereșā altuia trebuința ce face de dreptulū seu, amū d'isū și altā datā și iarāși o repetū, că măsura dupe care libertatea parolei se apreciasā, nu se aflā în lege ci în moravuri; amū cunōscutū unu funcționarū grecū (și tacū numele lui acumū) care nu tolera ca în petițiile date la d'insu se menționeșe cinevaș că actulū în chestiune este nelegalū, și cu tōte acestea altā calificățiune nu se poze da caetolorū în contra cărora jeluimū. De și acelu funcționarū a trăitū și în alte state liberale, cāndū se afla în funcție se schimba cu totulū și frasa cea mai legală și se parea lui unu atacū, rupea și inapoia petițiile. Mai menționezū încă unu cađū. Unū cetățianū se afla înaintea unei curți și în petițiunea sa se espriima că faptele procurorului, era arbitrarē, sub-stitutulū aceli curți propune îndată condamnățiunea petiționarului pentru atacū în contra ministerului publicū, membrii curții facurā în urmă observație că cererea lui era destituatā de fundamentū; astufelū, d-lorū, stăpīnirea cătū de micā amăgește și face pe omū a se abate lesne, cāndū alminterea într'insulū nu se aflā unu fundamentū de principii solide și o dispozițiune dobīnditā în viața practică de a tolera censura faptelorū sale; o d'icū această domnilorū, nu ca se aducū vr'unū blamū tinărului meu amicū și procurorū acestel curți pe care eu stimeđū, ci ca să-lū facū mai atentū la spinōsa sa carierā ce a întreprinsū în contra pre-

sei, căci spre a judeca justū, nu ajunge numai teria și spiritulū de care ne a datū probe, ci trebuie și experiența. Zicū d-lorū și pentru dovostā ca nu cumū-va din ore care ilusiuni, greșitā aprețiere și din conșepțiunile derivate din regimulū trecutū se voiți a restringe această măsurā a libertății parolii mai multū de cătū limitele ce legiutorulū însuși a pusū și pe care trebuie să le căutați nu în cuvintele legilorū de presă, ci în spiritulū constituțiunii; în interesulū obștescū și în drepturile omerurii, nu priimīți cu lesnere că parolele producū acelu efectū și că reulū este rezultatulū cuvintului și nu consecuința faptelorū funcționarilorū; arātāne, d-le procurorū, unde este turburarea provenitā în societate, din citigea articolulū incriminatū? Din contra cetățianii suntū liniștiți, contribuțiunile se plătescū, forța guvernului nemicșorată, darū, dispozițiunile omenilorū le presupune contrarie ministerului motivulū acestui fenomenū, cantā-lū nu în vorbirile cetățianilorū, ci în legalitatea faptelorū.

După această analizā, domnilorū, nu'mi rămine altū-cevași a adăoga de cătū ca o provocățiune la ură este o mișcare de altā naturā de cătū o dezvoltare blindā a unor idei politice și o criticā a unu sistemū Guvernamentalū; acele trebuie se chemū pasiunile în joc se înșirū suferințele și se pui înaintea ochilorū perspectiva folōselorū ce o se resulte din îndrānelā și din temeritate; și'mi pare rău că n'amū pututū avea pregătite frāse culesse de la alte procese de această naturā care vedeți citā diferență ecălțā în modulū expresiunii, în cađulū de față din contra avemū arātarea dispozițiunii spre rabdare, și laudā caracterulū Romnū că scie se suferi, însă precumū tōte lucrurile are limitele lorū asemenea și rabdarea. Este o expresiune proverbială: cuțitulū a ajunsū la osū, și cindū ajunge până acolo, omulū celū mai blindū devine leu. Cel este supărătorū, auđului, cuvintele aceste? acela numai, se poze scandalisa, cine va avea cugetulū ca se împingā pīnā la osū cuțitulū, darū atunci nu trebuie să se tēmā de parolele libere ale altora, ci de legile naturale, ce creatorulū a săditū în ființa omulū în interesulū conservățiunii sale. Unū generalū în antichitate a d'isū că nu crede se fie vr'o lighionā apasatā care resistindū mereu se nu se potā mintui. Aceste cuvinte ce s'a d'isū și s'a repetatū și la alte națiuni și în fapte cunoscute de toți, din suferințele vieții private: n'a descoperitū darū d-lu Aricescu vr'unū lucru nou nimeni, nici însuffā dispozițiunea spre rezistență ca se ne miniemū așa de tare în contra lui, și pentru pușine cuvinte, materie așa de inocentā și de ușorā, se ceremū condamnățiunea lui la osinde grele precumū este privațiunea libertății!

Trecemū d-lorū la dezvoltarea șefului a 3-a alu acusațiunii. Cāndū, domnilorū, duos șefuri cele mai căpetenie s'a datū pe față că suntū așa de deșarte, este cu puțință că șefulū alu 3-a se aibā unu fundamentū mai solidū, elū a fostū asemenea dārimatū de d. Rosetti și după elocuița dezvoltării ce a făcutū a justei ideile autorului nostru și conformațiilor cu principele regimului constituționalū și după îndeplinirea ce a adăogitū d. Petrescu, mie nu'mi rămine de cătū puțin observăți de făcutū, spre a nu trece cu tăcere pe acestū obiectū căci ar fi unu abusu alu timpului d-vōstrā a mai conține, ar fi o întîrziere a momentulū doritū de a asculta mai curind sentința apsolutivā a d-vōstre pe care nu mă indoiescū că veți da.

Astufelū darū după tactica ce amū urmatū, cercetezū și aici ce coprinde acelu șefū. Delictele calomnii și defăimării de a ministrilorū actuali prin laudā ce domnulū Aricescu face altorū

Ministrii precedenți precumū domnulū Golescu, care de s'arū fi bucuratū de încrederea Domnitorului ar fi adus pe Romnia în starea la care Cavour a rechematū pe Italia.

A dori cineva mārirea patrii sale, a lauda calitățile bune unei persoane, vis-a-vi de o alta, a prefera sistemulū politicū alu aceluia, nu va să d'icā că e calomnie, și defăima pe următorii Ministrii actualmente la putere, ci că are poze o predilecțiune bine fondatā sau nu în favorulū aceli persoane; acudațiua darū în privința acestu se depărtesā de adevērātulū interesū alu protejațiilor ei, cāndū se mīnia, aūđindū că un altul are calități superioare și nu se muncește a arātā că și actualii Ministrii au capacitatea administrativā, că suntū bărbați politici și că ținta lorū nu este alta de cătū gloria și fericirea Patrii, și să însufle această convicție în sufletulū Poporului.

Viața bărbaților Politici, și militari, talentele lorū, geniulū lorū, se considerā uā proprietate Naționalā în folosulū căruia ecălțenta aceluia este destinatā; iată motivulū pentru ce diferența între d'insii trebuie să fie cunōscutā și arātātā.

Nu alcătuescē dar paralelulū ce face autorulū nostru obiectulū delictulū de calomnie și defăimare.

D. Procurorū, atātū în faptā cătū și în teorie, să aflā în greșelā. Calomnie, este după lege a atribui cuiva o faptā penatā pe care d'insulū aș săvârșit-o. Defăimare din contra de alū denunța că n'au îndeplinitū obligațiunile sale civile, sau alminterea îndatoriile funcțiunii sale după cuviința, de unde ar isvori o deconsiderățiune pentru d'insulū, astufelū de ecemplu ar fi să împărășitūmū unū svonū mincinosū că unū comersantū nu-și a plătitū polițiile și să proteste. La unū ministru s'arū aplica defăimarea cindū amū fi scrisū pentru d'insulū că ar fi scooū pe cutare din slujbā, funcționarū integru și capace ca să-lū înlocuiască cu unū favoritū, că toleresā abuserile spre a se îmbogăți funcționarū și alte mai multe de asemenea naturā.

Calomnie iarāși ar fi de ale atribui furtișagū pecuniilorū publice sau fapte de acele pentru care ei potā fi dați în judecatā ca ministrii. Din aceste nu se aflā nimicū în reflecțiunile autorului ce se raportā la cea ce ar fi pututū fi țara cirmuitā de acei bărbați. În teorie darū greșescē d-lu Procurorū, căci alta este semnulū legelū și altfelū le interpretā d-lui în faptā; iarāși se abate de realitate căci fapte asemenea mincinoșe nu suntū obiectulū acelu articolū de care de s'ar fi ocupatū cu asemenea obiecte n'ar fi avutū caracteru de un art. politicū și nu vādū pentru ce d. Procurorū a înmulțitū șefurile acudațiunii în vreme ce după sistemulū logicū ce a luatū, putea să coprinșā prea bine și acele expresiuni indelictele de a voi a aștū ura ect, se încheia dar din tōte acestea că a cudațiunea d-lui Procurorū nu are nici un fundamentū, și că inocența d. Aricescu este mai presusū de ori ce contestații, și că d-vōstrā veți face publiculū, dorita satisfacțiune de a-lū înapoia ne atinsū familii sale care su legitimā speranțiā așteptā acestū rezultatū.

Terminū aici apārarea noastră, adăogindū numai citū a fostū observațiunea de justā ce amū făcutū în precuvintare, că temerea nici una n'a pututū inspira ascultarea acudațiunii și că de mi se deșteptā vr'o altā temere, acea este pentru considerațiunea d-v; vedeți ca să nu lāsati posterități unu motivū de mihnire că n'ați toleratū libertatea parolei, în vreme ce oa se fondesā pe constituție, cer dar, și așteptū achitarea d-lui Aricescu.

SUPSCRIERE
IN FOLOSULU POLONILORU.

D. Panait Casimir. 300
— T. C. 151

